

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 016008 21 U
Novi Travnik, 28.02.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Lazarela Porić kao predsjednica vijeća, Senad Begović i Darmin Avdić kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Sanele Nesimi kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja F.H. iz Z., ..., zastupani po Mutapčić Jasminu, advokatu iz Zenice, protiv tužene Federalna uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: 07-27-2-342/21 od 12.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.03.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tužene odbijene je žalba tužitelja izjavljena protiv je rješenja Općinske komisije za urbanizam, imovinsko-pravne i geodetske poslove Opštine Donji Vakuf broj: 03/1-474-235/83 od 29.09.1986. godine, a kojim rješenjem se H.B., rođenoj D. ne priznaje pravo vlasništva na zemljištu k.č.br.... šuma površine 4908 m² i k.č.br.... pašnjak površine 1650 m² upisanih u p.l.br.44 k.o. O., kojim o podacima starog premjera (gruntovnici) odgovaraju k.č.br. ... i k.č.br. ... upisane u zk.ul.br.... k.o. O., te se imenovanoj nalaže da navedeno šumsko zemljište napusti narednog dana po pravosnažnosti ovog rješenja, a ostalo navedeno zemljište napusti u roku od tri mjeseca od dana pravosnažnosti, s tim da za zemljište na kojem se ne priznaje pravo vlasništva, uzurpant ne ostvaruje pravo na naknadu.

Protiv ovog rješenja tužene tužiteljica je blagovremeno podnijela tužbu iz svih razloga navedenih u članu 12. Zakona o upravnim sporovima F BiH i tako pred ovim sudom pokrenula upravni spor. U tužbi navodi da tuženi organ nije uopšte odgovorio na njegove žalbene razloge, te zbog toga iste ponavlja i u ovoj tužbi. Ističe da je tužiteljici dostavljeno pobijano prvostepeno rješenje i to nakon 34 godine od kada je isto doneseno, bez ikakvog popratnog akta ili razloga zašto je isto dostavljeno upravo njoj. Navodi da je nesporno da je Ugovorom o poklonu od 07. 11. 1988 . godine H.B. r. D. kći Š.D. kao poklonodavac darovala tužiteljici F.B. udatoj H. i njenoj sestri N.B. svoje nekretnine označene po novom premjeru kao k. p. 265, 266, 267 , 268 . 502 i 868 sve upisano u p.l. br. 44 k. o. O., a što ukazuje da organ uprave navedeno rješenje o uzurpaciji nije proveo toliki niz godina. Također u tužbi ističe da je kao uzurpant se mogla pojaviti samo B.H. (koja je u međuvremenu umrla) a

predmet zaostavštine ne mogu biti uzurpirane nekretnine, pa shodno tome nisu ni postojali zakonski uslovi da se prvostepeno rješenje dostavi tužiteljici. U tom pogledu citira odredbu člana 53. ZUP-a, te ističe da se postupak ne može nastaviti protiv nasljednika i da je iz tog razloga postupak trebalo obustaviti, a ovo pogotovo kada se ima u vidu da je odredbom člana 371. Zakona o stvarnim pravima prestao da važi Zakon o uzurpacijama. Na kraju navodi da su tuženi postupajući na navedeni način povrijedio odredbe člana 4, 8, 9, 10, 48, 53, 133, 134, 135, 140, 142, 157, 158, 162, 164. (i dalje) i 200. ZUP-a, te predlaže da ovaj sud poništiti osporeni drugostepeni i prvostepeni upravni akt i predmet vratiti na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tužena uprava je navela da u cijelosti ostaje pri razlozima izloženim u obrazloženju pobijanog rješenja, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon što je sud sukladno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, ispitao zakonitost pobijanog upravnog akta u granicama razloga iz tužbe odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je Općinske komisije za urbanizam, imovinsko-pravne i geodetske poslove Općine Donji Vakuf donijela rješenje broj: 03/1-474-235/83 od 29.09.1986. godine a kojim rješenjem se H.B. rođenoj D. ne priznaje pravo vlasništva na zemljištu k.č.br.... Šuma površine 4908 m² i k.č.br.... pašnjak površine 1650 m² upisanih u p.l.br.44 k.o. O., kojim o podacima starog premjera (gruntovnici) odgovaraju k.č.br.... i k.č.br. ... pisane u zk.ul.br.220 k.o. O. Nadalje iz stanja spisa proizilazi da je prvostepeni organ uprave postupajući po pismenu tužiteljice koje je naslovljeno kao „osporavanje rješenja o uzurpaciji od 29.06.1986. godine“, svojim rješenjem broj 05-31-01674/13 od 09.09.2019. godine odlučio da se nasljednicama iza umrle H.B. ne priznaje pravo svojine na nekretninama koje su bile predmetom odlučivanja po rješenju istog organa od 29.09.1986. godine. Protiv ovog rješenja tužiteljica je izjavila žalbu koja je rješenjem tužene od 19.11.2020. godine poništeno uz jasne upute prvostepenom organu kako da postupi. Postupajući po uputama tuženog, prvostepeni organ uprave je rješenje o uzurpaciji od 29.06.1986. godine dostavio tužiteljici kao nasljedniku iza umrle H.B. nakon čega je ista izjavila žalbu na navedeno rješenje, a koja žalba je odbijena sada osporenim rješenjem tuženog. Također u spisu se nalazi i zaključak prvostepenog organa uprave od 20.03.2019. godine kojim je tužiteljica u skladu sa odredbom člana 55. st. 2 ZUP-a određena kao zajednički predstavnik stranaka M.Č., K.Ž. i M.K. a koje su sve nasljednice iza umrle H.B. , te je iz spisa vidljivo da je navedeni zaključak dostavljen tužiteljici dana 25.03.2019. godine i na isti nije izjavljena žalba. Također u spisu predmeta postoji i Ugovor o poklonu od 07. 11. 1988 . godine kojim je H.B. r. D. k. Š.D. je .kao poklonodavac darovala tužiteljici F.B. udato H. i njenoj sestri N.B. svoje nekretnine označene po novom premjeru kao k. p. 265, 266, 267 , 268, 502 i 868 sve upisano u p.l. br. 44 k. o. O. Nadalje iz stanja spisa proizilazi da je također u međuvremenu umrla N.B. i da su nju naslijedile sestre M.Č., K.Ž. i M.K. i S.H., a koje su upravo i obuhvaćene zaključkom od 20.03.2019. godine kao nasljednice iza umrle H.B. Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje to je prema ocjeni ovog suda tužba tužitelja osnovana.

Neosnovani su tužbeni navodi tužiteljice da je bez ikakvog razloga i popratnog akta upravo njoj dostavljeno rješenje o uzurpaciji od 29.06.1986. godine. Naime, iz stanja spisa proizilazi da ne postoji dokaz da je navedeno rješenje o uzurpaciji dostavljeno H.B. niti se može zaključiti kada je tužiteljica saznala za navedeno rješenje prije podnošenja pismena prvostepenom organu uprave koje je naslovljeno kao „osporavanje rješenja o uzurpaciji od 29.06.1986. godine“, te je u ovakvoj situaciji pravilno postupio organ uprave kada je navedeno rješenje dostavio nasljednicima iza umrle H.B., budući da je dalji postupak po rješenju o uzurpaciji relevantan i za nasljednike iza umrle, jer su isti zainteresirani da li će im se priznati vlasništvo na uzurpiranom zemljištu, pa su shodno tome organi uprave pravilno postupili kada su u skladu sa odredbom člana 53. st. 2 ZUP-a i člana 83. ZUP-a, navedeno rješenje dostavili tužiteljici, koja je ujedno zajednički predstavnik stranaka M.Č., K.Ž. i M.K. a koje su nasljednice iza umrle H.B. tj. njeni univerzalni sukcesori. Također propust organa uprave da H.B. odnosno njenim nasljednicima dugi niz godina ne dostavi rješenje o uzurpaciji, ne utječe na obavezu organa uprave da postupi prema odredbama ZUP-a koji se odnose na dostavu upravnih akata, kako bi se mogla iskazati pravosnažnost odnosno konačnost navedenog upravnog akta (član 12. i 13. ZUP-a). Također pravilno uočava tužiteljica, da je odredbom člana 371. Zakona o stvarnim pravima (Sl. novine F BiH br. 66/13 i 100/13) prestao da važi Zakon o uzurpacijama, ali treba imati u vidu da je odredbom člana 372. istog Zakona propisano da postupci o sticanju, zaštiti i prestanka prava vlasništva i drugih stvarnih prava, a koji su započeti na temelju propisa koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona (2013. godina), imaju se okončati po odredbama tih propisa, te je shodno navedenoj zakonskoj odredbi ovaj postupak se imao okončati po istom zakonu po kojem je i započeo, dakle po Zakonu o uzurpacijama. U tom smislu pravilno zaključuje tuženi da shodno odredbi člana čl. 4. st.3. Zakona o uzurpacijama („Službeni list SR BiH“, br.8/74) poklonoprimci iz Ugovorom o poklonu Ov.br. 1128/88 od 07.11.1988. godine, tj. tužiteljica njena sestra N.B. (koja je u međuvremenu umrla i koju su naslijedili tužiteljica i ostale sestre) imaju se smatrati uzurpantima, te nema uslova za obustavljanje postupka u konkretnom slučaju. Budući da tužiteljica nije osporavala sadržaj rješenja o uzurpacije od 29.06.1986. godine, to je pravilno postupio drugostepeni organ uprave kada je odbio žalbu na navedeno prvostepeno rješenje.

Kako navodima tužbe nisu dovedeni u pitanje činjenična utvrđenja u osporenom rješenju tužene uprave, a istim rješenjem nije povrijeđen ni zakon na štetu tužitelja niti je bilo povreda pravila postupka tj. odredbi člana 4, 8, 9, 10, 48, 53, 133, 134, 135, 140, 142, 157, 158, 162, 164. (i dalje) i 200. ZUP-a, to je temeljem odredbe člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Zapisničar
Sanela Nesimi

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka:
Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.